

Търбуца

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО

7 ДЕКЕМВРИ

СЪБОТА

1968

ГОД. XXVI

Бр. 146

(2502)

ЦЕНА 2 ст.

25 ГОДИНИ СОЦИАЛИСТИЧЕСКО ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ

Количественият ръст на висшето образование и характерът на народната власт даде възможност социалният състав на

(Продължава на 2 стр.)

ДВОЕН ПРАЗНИК В ЕЛЕНА

ОТКРИТ Е ПАМЕТНИК НА БОТЕВИЯ ЧЕТНИК САВА КАТРАФИЛОВ ★ ТЪРЖЕСТВЕНО ЧЕСТВУВАНЕ 91-ТА ГОДИШНИНА ОТ СВОБОДНОСТНОТО НА ЕЛЕНА ★ ВЪЗПОМЕНАТЕЛНА ВЕЧЕР ЗА „ДЯСНАТА РЪКА НА БОТЕВ“

5 декември (22 ноември ст. стил) 1877 година... Загледан е и последният топовен залп. Кръвта на български храбрии и на руски богатири се е сляла в едно. За да циментира дружбата на двата братски народа. За да разчупи османския яръм и в този прекрасен кът на скъпата татковина! За да блесне изгревът на свободата!

Деведесет и една година от този паметен ден. И всяка година, 91 поредни години вече, признателният народ от възрожденския град Елена отдава заслужена почит към безсмъртното дело на братята-освободители. Така бе и в четвъртък, когато еленчани празнуваха двоен празник — 91-та годишнина от освобождаването на града от османската тирания и тържественото откриване на паметника на видния свой съгражданин — Ботевия четник Сава Катрафилов.

Китният балкански градеи осымна в празнична премяна. Национални трибагеници се вят над всяка къща. Високите дървени порти са обичени с венци от цветя. Към площад „Христо Ботев“ приждат празнично пременени хора. Гръмза духовна музика. Лейт се близките на всяко българско сърце звучи на „Хубава си, татковино!“ на бойни маршове. Площадът гъмжи като кошер. Ехтат песните на пионерите и средношколците.

Пред Паметника на свободата

(Продължава на 4 стр.)

ПО СВЕТА ★ ПО СВЕТА

ПРЕГОВОРТЕ МЕЖДУ КОМПАРТИИТЕ НА СССР И АВСТРИЯ

МОСКВА, 6 декември (ТАСС) — На 2 и 3 декември в Москва се състоя среща между делегация на КПСС и Австрийската комунистическа партия. На срещата, която премина в искрена и другарска обстановка, бяха разменени мнения по основните актуални проблеми на международната политика. По въпросите на комунистическото и работническото движение, както и за развитието на контактите и сътрудничеството между двете партии, се съобщава в комуниките, публикувано тук.

Делегациите изразяват твърдото решение на своите партии да предприемат заедно с всички миролюбиви и прогресивни сили нови действия за намаляване на напрежението в Европа, в защита на нерушимостта на следвоенните граници в Европа, за осуетяване маневрите на ГФР против договора за неразпространяване на ядрено оръжие, в подкрепа на искането за признаване на ГДР като самостоятелна и равнопоставена държава.

ЗАСЕДАНИЕ НА РЪКОВОДСТВОТО НА ИТАЛИАНСКАТА КОМПАРТИЯ

РИМ, 6 декември (ТАСС) — Ръководството на Италианската комунистическа партия се събра вечерта на заседание, за да обсъди политическото положение в светлината на широкото движение на трудещите се, обхващащо цялата страна. След свръхното заседание ръководството на ИКП реши да прекъсне работата си, за да се срещне с претседателя на Рим делегация на Федерацията на виевтамските профсъюзи начело с председателя на ЦК на Федерацията Хоанг Куок Виет.

ПРОВОКАЦИЯ НА ПЕНТАГОНА

МОСКВА, 6 декември (ТАСС) — В публикуваната в „Правда“ кореспонденция на И. Уголков от Анкара се казва:

Тук стана известно, че на 7 декември е предвидено два американски военни кораби да излязат през проливите в Черно море. Посочва се, че ескадрите миноносци от състава на Шести флот на САЩ ще се намират в неговите води в продължение на пет дни.

Прави впечатление фактът, че един от ескадрените миноносци е снабден с ракетно-торпедно оръжие тип „Асрок“, което може да носи ядрени заряди. Кръговете на анкарската обществена подкрепа, че това е с нищо неприкрито посвещение срещу конвенцията за режима на черноморските проливи, сключена в Монтепелитри, преди всичко срещу онези нейни параграфи, които предлагат ограничаване на калибра на оръжията на военните кораби на черноморските държави при излизането им в Черно море. Нито една страна не се е осмелила да извърши подобно нарушение, освен

Демонстрирането на военна сила се преценява от много хора тук като нова провокация на Пентагона. Миролюбивите народи искат САЩ да се съобразяват с международното право и да прекратят дрънкаването на оръжие в тази част на света.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

ПО ПЪТЕКИТЕ КЪМ БРАТСКИТЕ МОГИЛИ

Тържествено възпоменателно събрание в Павликени и поклонение на лобното място на брега на езерото на язовир „Ал. Стамболийски“ във връзка с 25-годишнината от героиската смърт на Иван Николов (Велко) и Вачо Цветков (Димо)

Обявено беше и решението на Градския народен съвет за преименуване на ул. „Паркова“ на името на героя.

Пионери от дружина „Иван Николов“ разказаха как се учат да бъдат достойни за светлото име на своя патрон и изнесоха художествена програма.

Събрането прие телеграма до ЦК на БКП.

Вчера преди обед на лобното място на Иван Николов и Вачо Цветков, между бившите села Горско Косово и Бара на брега на езерото на язовир „Ал. Стамболийски“, дойдоха много граждани от Павликени, Сухиндол и околните села. Между тях бяха и бойни другари на загиналите герои.

Слово за героичната саможертва на ремеслите Иван Николов и Вачо Цветков произнесе Дончо Кръстев Колев, член на Градския комитет на БКП в Павликени.

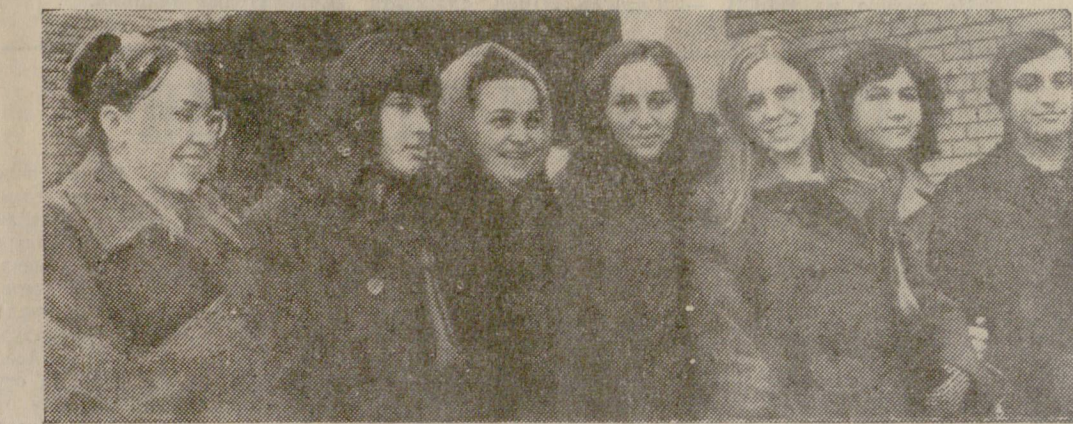
Участниците във възпоменателния митинг с едноминутно мълчание, на колена, почетоха таметта на загиналите другари. Артилерийски гръмове разтърсиха околността... После двата паметника бяха отрупани с венци.

До края на годината — 21 работни дни

Предсрочно

В чест на славния юбилей на свободата Окръжният съюз на трудово-производителните кооперации изпълни годишния си план на 4 декември. При обещание 1 600 000 лв. за общата промишлена продукция, до края на годината се дават надпланова продукция за 2 100 000 лева. Планът за изпълнение и услугите ще бъде преизпълнен с 400 000 лева. Всичките 43 трудово-производителни кооперации ще посрещнат Новата година с преизпълнени планове.

★ Колективът на СПП „Тих труд“ — Горна Оряховица изпълни своя годишен план към 30 декември. До края на годината не бе изпълнено и обещанието за компенсиране загубите от сушата, като ще бъде произведена

Студенти от ВПИ „Братя Кирил и Методий“ — Велико Търново

Сн.: Н. КАЧАКОВ

ПО-ДЕЙСТВЕН ФИНАНСОВО—РЕВИЗИОНЕН КОНТРОЛ

По инициатива на финансово-контролния отдел при Окръжния народен съвет вчера във Велико Търново се състоя окръжно съвещание по финансови въпроси. В неговата работа участваха прокурорите и съдиите в окръга, контролно-ревизионният отдел при Окръжния кооперативен съюз и Окръжния съвет на ТПК, вътрешно-ведомствените контролни органи в предприятията, ръководители на търговски организации, представители на стопанския отдел към МВР, главни счетоводители, вещи лица, председатели на контролните съвети към ТКЗС и селкоопите и др. Откривайки съвещанието, първият заместник-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет д-р Пеню Неилов разясни накратко целите, задачите и значението на тази среща и даде думата на Любен Станев, заместник-началник на управлението „Контрол и ревизия“ при Министерството на финансите, който говори по някои злободневни въпроси на бригадната и солидарна отговорност при новата система на стопанско ръководство. Докладчикът ясно и аргументирано изложи пред присъстващите най-важните проблеми, които поставя Юлският пленум пред ревизионните органи и дейността на контролния апарат, обрна внимание на новите качества изисквания към финансовия контрол.

Началникът на правния отдел при Министерството на финансите Васил Ковачев говори по някои въпроси, свързани с проблемите за фирмите и компенсациите в стопанската дейност.

По двата доклада бяха направени изказвания и зададени въпроси.

М. СТЕФАНОВ

Киното във Вонеща вода — национален първенец

С отлични резултати вече се гордее редица градски и селски кина. Особено радващи са успехите в кинообслужването, постигнати през третото тримесечие на тази година от киното в курортния център Вонеща вода. За своите забележителни успехи в кинообслужването на населението подвижното кино в землището бе обявено за национален първенец на Комитета за изкуство и култура и Централния комитет на Профсъюза на работниците от полиграфията и културните институти с почетна грамота и материална награда.

По случай голямото отличие, в четвъртък вечер във Вонеща вода се състоя скромно културно тържество. Приветствие поднесе Денчо Куцаров — директор на ОП „Кинификация“, който пожела още по-големи успехи на селото като курортен център и връчи на кинемеханика Стефан Манев преходното червено знаме.

След тържеството бе прожектиран новият съветски филм „Пролет на Олер“.

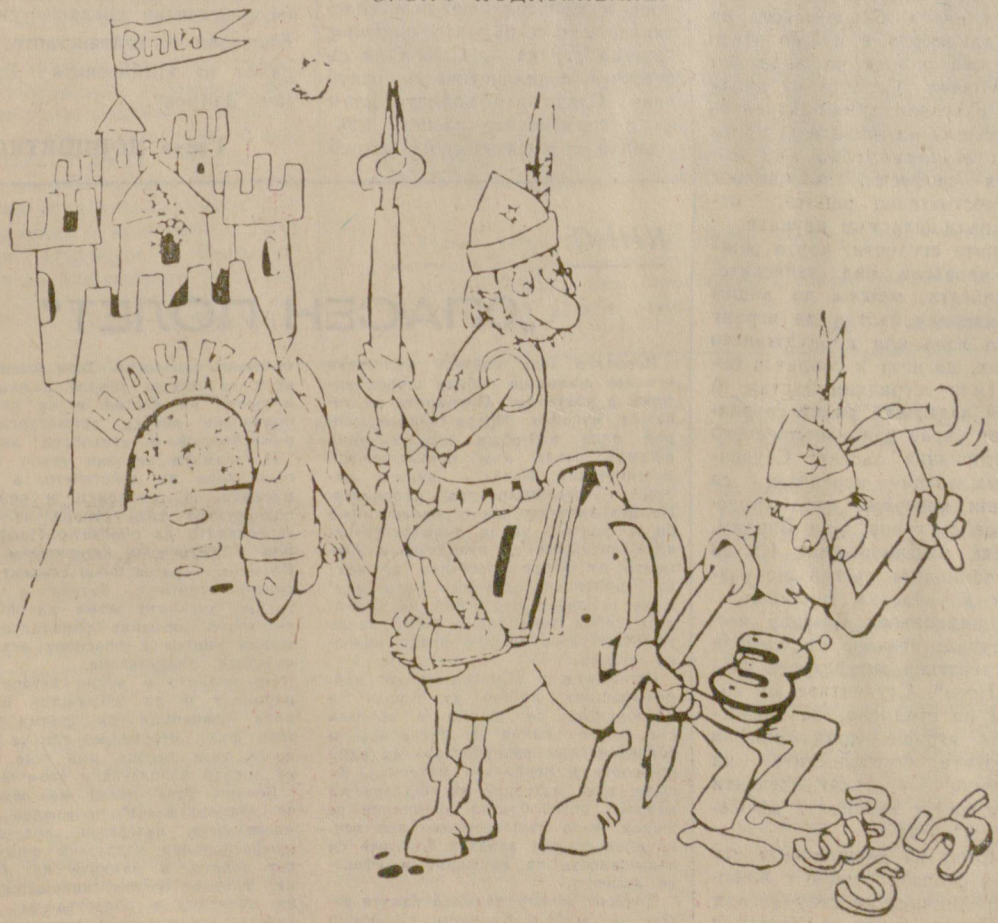
НАЙ-ДОБРИТЕ МЕХАНИЗАТОРИ

Отававайки се на високопартиципацията — тази година да се извърши в оптимален срок и на високо агротехническо равнище предсеитбената обработка на площите и сеитбата на есенниците, се включиха всички механизатори от ТКЗС и ДЗС на окръга. Разгърна се благородна надпревара. Тези дни, след окончателното отчитане и анализиране резултатите, станаха известни и имената на първенците.

Стоян Иванов Драганов — тракторист, и Давид Николов Давидков — сменен тракторист от ТКЗС — Михалци, с трактор ДТ-54 са направили 6310 дка качествена предсеитбена оран. Стоян Иванов получава транзистор, а Давид

Николов — ръчен часовник. Никола Александров Иванов — тракторист, и Георги Асенов Петров — сменен тракторист от ТКЗС — Масларево, с трактор ДТ-54 са направили 4937 дка качествена предсеитбена оран и 2820 дка сеитба. Никола Александров се награждава с ръчен часовник, а Георги Асенов с джобен часовник. Георги Петров Чонев — тракторист от ТКЗС — Самоводене, засял качествено с трактор „Беларус“ 4740 дка есенници. Награждава се с транзистор. Петър Янков Арнаудов — тракторист от ДЗС — Златарица, с трактор „Беларус“, засял 3900 дка. Награждава се с ръчен часовник.

ОКОЛО ПОДКОВАВАНЕТО

КОННИКЪТ БЕЗ (МНОГО ЗНАНИЯ В) ГЛАВАТА: — С такива подкови няма да си презорвам коня и пак ще презема крепостта...

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, СТУДЕНТИ!

25 ГОДИНИ СОЦИАЛИСТИЧЕСКО ВИШЕ ОБРАЗОВАНИЕ

(Продължение от 1 стр.)

студентите да се приведе в съответствие със структурата на социалния състав на населението. Сега във висшите и полувисши учебни заведения се учат деца на народа, около 2/3 от които са деца на работници и кооперирани селяни и занаятчии. Във висшите и полувисши учебни заведения масово навлязоха българските девойки. Тяхното число за 20 години се увеличи 15 пъти, с което България застана също на едно от първите места в света и в това отношение.

Наред с редовното създаване то и на задочно и вечерно обучение, в които са обхванати около 1/4 от всички студенти, откри възможността за трудещите се да се учат във висшите учебни заведения и без откъсване от производството. Откриването на тази възможност и допълнителните грижи, които се полагат за студентите от задочното и вечерно обучение, е голямо завоевание за трудещата се младеж в нашата страна.

В условията на народната власт съществуват обективни условия и се полагат специални грижи за постъпването и обучението на студенти във висшите и полувисши учебни заведения на български граждани от иностранен произход, децата на голяма част от които в миналото не можеха да получат даже и първоначално образование.

Наред с това, в нашите висши учебни заведения се учат вече и към 2000 чужди студенти от около 80 страни, по-голямата част от които са стипендианти на нашата държава.

Това са някои от основните черти, които разкриват демократическия характер на нашето висше и полувисше образование.

Осъществяването на тази широка демократизация е рождо на нашия социалистически строй,

на всички онези материални и обществени предпоставки, които създаде народната власт — изграждане на стотици нови учебни сгради, студентски общежития и столове, почивни станции, физкултурни съоръжения, медицински служби, премахване на всякакви учебни и други такси, отпускане на стипендии и т. н.

Наред с това коренно се измени и преобразува и самото съдържание на висшето образование, неговите цели и задачи съобразно марксистко-ленинската идеология и нуждите и изискванията на социалистическото строителство.

Създадох се необходимите условия за правилното възпитание на студентите, за превръщането на научните им знания в комунистическо убеждение, за изискването към всеки студент да бъде достоен син на своя трудов народ. И нашето студентство върви по този път. То е вярно на своя народ, на Българската комунистическа партия.

Резултатът от всичко това е налице. Докато през 1951 г. у нас е имало 41 984 специалисти с висше образование сега нашата страна разполага с около 150 000 специалисти, завършили висшето си образование главно през последните 15 години. Тези специалисти участват в цялото наше производство, размяна и разпределение, в строителството и транспорта, в научния, културния и обществен живот. Те осъществяват развитието на техническия прогрес, науката и културата, възпитанието и изкуството, дават своя принос в изграждането на развито социалистическо общество и поставят първите жалони на изграждането на бъдещата материално-техническа база на комунизма у нас.

Проф. Янко ЯНЕВ
н-к управление "Висше образование" в Министерството на народната просвета

Из залите на ВФСИ — Свищов. Пред сложната изчислителна техника.

СТУДЕНТСКИ ДЕЛНИЦИ

Аудитория 24. Банките са препълнени със студенти от III курс българска филология. Има лекция по нова българска литература при проф. Пеню Русев. От магнитофона звучи произведение на Елин Пелин в изпълнение на Магда Колчакова.

Тишина: вниманието е заето. А в просторното фоайе на

първия етаж са списъците за идващите изпити — темата на всички разговори, целта на чертите и отбелязани с изпунени цигари и изпитите чаши кафе.

Лекции, семинарни занятия, вечни спорове по отделни въпроси — това е типичното за учебния процес. А вечер се съ-

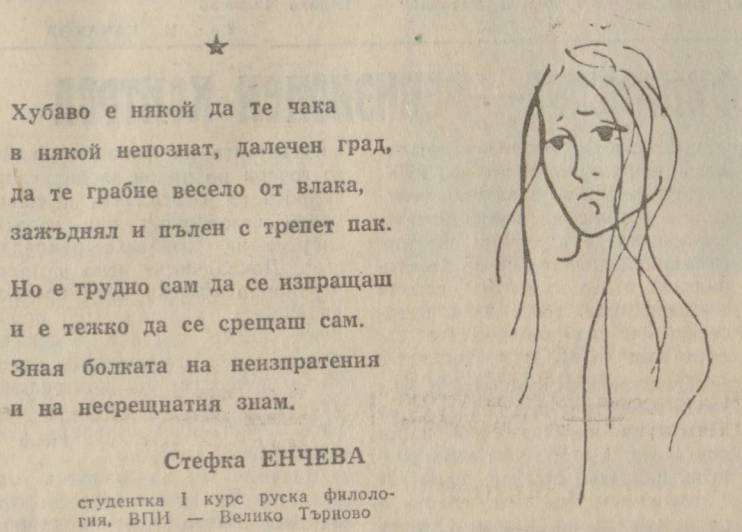
бират кръжоците, 15, по-точно вече 16 на брой, защото само преди няколко дни е основан кръжокът по историческа антропология. За него така увлекателно говори Добриня Лалчева. В студентския стол в града тази вечер гости на литературно-творческия кръжок "Асен Развиевски" при ВПИ са студенти — поети и белетристи от Софийския университет. Четат Таню Кисуров, Воймир Асенов, Русин Русев, Борислав Геронтиев, Стефка Енчева, Мария Георгиев, Божидар Томов, Росен Босев.

А художниците рисуват. Венци, когато влизат в новата сграда, застават за миг пред огромното пано на Иван Стамболиев, който завърши института преди година. То изобразява българин с меч — символ на свободолюбие. И не знам защо това ми напомня за студентите-историци, които проучаваха селището Четинград в Етрополския балкан, с Дългопол, Варненско... Впрочем, Дългопол помни студентските археологически експедиции "Шкорпил" — 66, 67, 68.

Вечерта е време за почивка. Но ударите на тъпана подгонват краката и те ситнат, едва се докосват до пода под звуците на хорото. В съседната зала са прослушанията за театралния състав, поставил пиесите "Странникът" на Горки, "Венециански те близани" на Карло Голдони.

Безкрайни вечери, безкрайни дни, отделни нишки от студентския живот във Велико Търново. Света гора — светилище, Света гора — огън на културата в миналото, сега и в бъдеще то.

Ружа ТОМАНОВА
Димитър ВЕДЪР
студенти III курс във ВПИ — Велико Търново

Христо ПАНЕВ
студент по изобразително изкуство

ЧЕРВЕНОАРМЕЙЦИ

С ПРИСТРАСТИЕ И ОБИЧ

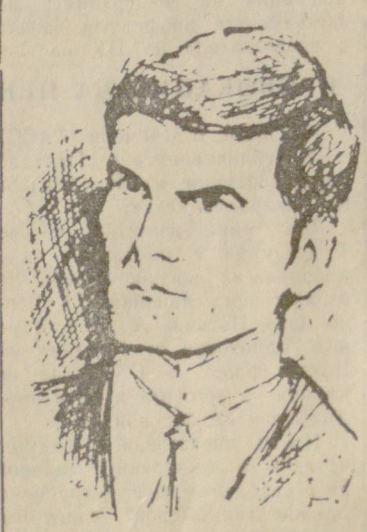
пристрастията. Наистина, в литературата той търси себе си. Затова, когато отидох в квартирата му, никак не се учудих, че по стените висяха портретите на любимите му поети: Вазов, Яворов, Гео Милев. Не ме изненада и това, че малката му библиотека беше изпълнена с изписани тетрадки. Когато разлистих една от тях, разбрах, че зад тях ситно изписани редове се крият много безсънни нощи, лишени от много обикновени, делнични радости. Изключителното трудолюбие на Мильо е съхранило есенцията на стотиците прочетени томове художествена и критическа литература. Един любовителен факт обаче ме изненада: та Мильо беше преписал цялата антология на френската поезия и всяка вечер я преглеждаше. И си по мислех, че ограничението наистина е изкуство, отдаващо се на много малко хора.

Винаги съм завиждал на рядката упоритост на Мильо: той с еднаква страст четеше наши и чужди автори, следи дейността на много от научните кръжоци, редовно посещаваше лекции, активно се подготвя за упражненията. И това става с неотстъпна методичност. И естествено упоритостта е възнаградена — той

е отличник през четиригодишното му следване. А в последната, най-тежката от всички ми години, колегите на Мильо му гласуваха голямо доверие — избраха го за секретар на комсомолското дружество. На ред с обществената си заостреност и личната литературна самоподготовка, той пише и стихове.

Когато се сблъскахме, останах с впечатлението, че да разговарям с него по литературни въпроси е удоволствие и мъка. Той не обича заучените клиширани фрази, ориентиран е добре в литературните факти. Той приема мненията на другите само тогава, когато те станат негово убеждение-критичност, така необходима за един литератор. На другия ден той гръбнаше да изнесе първия си урок пред учениците и аз го оставих да поработи над творчеството на Елин Пелин. Разделих се с един неспокоен, търсещ човек, обичащ горещо литературата, различаващ се от другите със своята сериозност и безшумност, с четвъртокласника Мильо Атанасов, за който всеки ден е завоевание на една нова книга. На един нов автор.

Богой БОЯДЖИЕВ
студент IV курс българска филология, ВПИ — Велико Търново

Намерих го в библиотеката. Беше потънал сред мъчяливи текстове на книгата, която четеше, и отначало дори не ми обърна внимание. После ми каза, че това било любимото му място, където прекарвал по пет-шест часа. Подготвяше се мистриалната си работа за френския символизъм и влиянието му върху българските поети. Надълго ми разказваша колко интересен и сложен е поетичният свят на символистите. Така умеят да разказват само

През есента на 1965 г. плахо пристъпи прага на Червената академия в Свищов една отличница от Икономическия техникум в Русе. Това беше Радка Радева Петкова.

Още от първата среща с нея ще ви завладее будният ум, голямата и любознателност, прилежанието и за труд в овладяването на науката. В първи курс тя е член на кръжочка по политическа икономия, където изнася доклад на тема: "Буржоазни теории за планиране".

И в живота на комсомолската организация тя е между най-активните.

Сега Радка е вече абсолютна и работи с усърдие както върху дипломната си

Ние хората имаме малко време, а ни разкъсват безброй въпроси. Един ден той, който краде, разбира, че няма къде да го носи. Той, който е давал, бърза да си почине. Будният си решава да се завърне... Ние хората имаме малко време. Не ни стига да разберем. Не ни останем без сили, че не пътят е извървян, а краката ни са се изтрили. Борис ХРИСТОВ
студент III курс българска филология, ВПИ — В. Търново

СЪВЕТСКИЯТ СЪЮЗ И СЛАВЯНСТВОТО СА НЕПОБЕДИМИ!

80 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА
ГЕНЕРАЛ ВЛАДИМИР ЗАИМОВ

ление на славянските народи на Полша, Чехославкия и Югославия, мнозина от дейците на съпротивителните центрове в тези страни го потърсиха и чрез него намериха връзката с Москва, надежда и опора на поробените народи. А когато и България бе окупирана, предадена от потомците на кобургите, българският народ го произведе в чин генерал на социалната революция, за да го противопостави на послушните царски генерали.

Той бе невидим разузнавач на Съветската армия и безумно дързък боец от съпротивата на своя народ. Расистите изтребваха славяните, а той основа дружество и го нарече "славянин". "Ще смажа този генерал" — заканваше се в безсилна ярост хитлеровият посланик в София обергрупенфюрерът Бекерле, когато агентите на Гестапо му донасяха за тайнствени те появявания на червения генерал в поробена Полша, в Чехославкия и Югославия, в Берлин, Будапеща и Букурещ. Гестаповците подозираха, че пред седателта на акционерно дружество "славянин" отива в Полша не само, за да търгува с коковски вълци и зеленчукови семена. Те не можаха да открият тайния канал, по който Ян Шверма, основателят на Комунистическата партия в Словакия, премина, за да отиде в Москва, но знаеха, че през София минава този канал. Веселото Гестапо беснееше от безсилен гняв, когато долавяше за гадническите сигнали и шифрованите разговори между тайните радистстанции в Братислава и София.

Накрай, това беше на 22 март 1942 година, ръцете на Хитлер и цар Борис се отпуснаха, когато в момента на преговорите за изграждане на българска войска на Източния фронт получи съобщението на фон Бекерле за арестуването на генерал Владимир Заимов, бившия инспектор на артилерията и боец и политически секретар на централното управление на военния съюз. В ада на Гестапо той пише върху цигарената кутия до жена си, но да го прочетат и в двореца: "... Аз не мога да се откажа от убеждението си и да скъсам с руските приятели, както направиха други след нападенията на Германия на Съветския съюз".

Пред съда, обличен в затворнически дрехи, Вл. Заимов се държи като истински генерал.

По заповед на царя палачите го държат четири часа вързан за кола в тунела на стрелбището, за да сломят волята му и го принудят да моли за милост. Той не позволява да завържат очите му, за да гледа пристъпващите генерали на неговото последно изпитание.

"Съветският съюз и славянството са непобедими! След ме не идат хиляди!" — гърми силният му глас в мига на смъртния носния залп.

Същата вечер, на 1 юни 1942 година, говорителят на Радио Москва призова: "Българи, паднете на колене! Този вечер бе разстрелян славният син на България и славянството, генералът от артилерията Владимир Заимов".

Генчо ПОПЦВЕТКОВ

КИНО

"ОПАСЕН ПОЛЕТ"

Вероятно този най-нов български филм ще създаде голям интерес в зрители. Причините за това са няколко. Преди всичко според една най-обща класификация филмът спада към приключенско-детективския жанр — винаги желан и примамлив за публиката. Не без значение ще се окаже може би и фактът, че за драматургическата ситуация са използвани елементи от добре известния на всички шпионски "случай Иван-Асен" и че реалните прототипи на екранните герои заемаха дълго време обществено мнение преди няколко години.

Естествено в "Опасен полет" най-решаващият фактор за успеха и несполуките на филма е свързан със самия подход на сценариста и режисьора към разработката на един по-особен и необичаен материал. Защото този материал се подлага на няколко разнообразни принципи на решения, които същевременно при всяко едно от тях запазва богатите си възможности за внушение и ефективни акценти.

Длюбост между двамата главни герои — майор Калинов (Любомир Киселички) и проф. Димов (заслужил артист Преслав Петров), не е просто напрегнатият сблъсък между двама опитни разузнавачи. Тяхната среща е преди всичко израз на конфликта между две противоположни идеологии. Този именно момент се оказва първото дълбоко авторите на филма и да него са подчинени всички драматургически, режисьорски и актьорски акценти.

И двамата основни герои са не само хора на действието, а и на мисълта. И сценариста, и режисьор подчертават тази страна от характеристиката на образите. Проф. Димов е крупен и авторитетен учен. Калинов — негов бивш студент и сегашен аспирант. Затова и много трудно ученикът може да повярва, че точно неговият обичай и уважаван учител е опасният агент на чуждото разузнаване.

Но колкото и вирно авторите да напишат и да изграждат цялостната концепция на филма около този факт, струва ми се, че именно в тази посока има още някои не докрай използвани възможности. Всичко това далеч не означава, че "Опасен полет" не е един много напреден, интересен, поделен и професионално изработен филм. Не по-малко, в рамките на нашата не толкова богата кинематография на практика в областта на детективно-приключенския жанр той успешно разрешава някои конкретни проблеми, като поддържа едновременно с това взаимно полезни решения за бъдещи реализации.

Елена МИХАЙЛОВСКА

ВОДАТА ПОТЕЧЕ

Много са придобивките, които получици през годините на народната власт кооператорите от новото, преобразено село Дичин. Извиси снага културен дом с модерна читалня, библиотека, театрален салон с кино; търговска сграда с магазини за хранителни стоки, облекло, обувки и домакински потреби, сладкарница. Асфалтирани са улици, направени паркове за отдих.

Но една от най-вълнуващите придобивки, която кооператорите посрещнаха с изключително голяма радост, това е водо-снабдяването на селото. Дълго време дичинци и кооператорите от съседните села — Володей и Паскалевец, мечтаха да имат в дворовете си, в къщи чешми, с бистра и студена вода.

И ето, преди четири години в землището на Дичин бе открит извор с висок дебит на вода. Започна капиталното му, изкопаването на каналите за водо-проводните тръби. Успоредно с това вървеше и строежът на резервоари, на помпени станции. Първо работата започна в Дичин. После — във Володей, в Паскалевец. Обектът по водо-снабдяването на трите села бе запланиран от Окръжния народен съвет. Отпуснати бяха средства и материали.

Неотдавна в Дичин бе завършена и включена цялата улична мрежа. Скачени бяха и над 256 домакинства, във Володей — 90 процента от кооператорите имат вече чешми.

С изключително голяма радост посрещнаха водата кооператорите от Паскалевец. Та някак не вярваха, че тя ще преодолее съпротивата на високата хълм, който дели двете села — Дичин и Паскалевец. И това не верие, останало от десетилетия, се чувствуваше особено в по-възрастните. Затова старата кооператорка Мария Михайлова, която не можеше да сдържи възторга си, говори:

— Бях живяла да видя чешма в къщата си! Да бях по-млада, че да поживее поне двацет години още и тъй, с много вода!

Сега добрата къшовница и домакиня ще има вода в изобилие не само да стотви и изпере, а и да ороси градинката с цветята, с хубавите рози. . . Водата навлезе направо в домовете и на 80 стопани от Паскалевец.

Пускането ѝ беше истински празник в Дичин. Жените се прегръщаха от радост и хвалеха една друга как пент сребърните струи на водата от техните чешми.

Отпуснаха се спокойно морните плещи на домакините, сияни от себе си товара на кобилиците с тежките менци. Ше мине време и за тях, като в приказка, те само ще разказват на своите внучета. . .

Петко СПИРДОНОВ

РАДОСТ ЗА ОВЧАРИТЕ

Животновъдите в ДЗС — Елена тази година отглеждат 5600 овце-майки. Много грижи положили те за доброто замяване на стадата. Сега за овчарите настъпва напрегнато време — започва агнилната кампания. Извършена е нужната подготвка на родилните помещения — те са дезинфекцирани, измазани и добре осветени.

А първите агънца — винаги носени радост на овцевъдите, вече припкат в кошарите в Блъзковци, Първечци и Гърлевци. Общо за стопанството те са 120.

К. Иванов

Годиш наред бригадата на Петър Златев е винаги начело в машинотракторното предприятие в гр. Елена. НА СНИМКАТА: бригадирът (вляво) с голямо умение и загриженост обучава младите кадри.

Сн.: К. ВАСИЛЕВ

ЗИМАТА ДОЙДЕ

Първият сняг наметна плещите на Балкана. По бидото на планината се провлачиха сиви, дебели мъгли. Побеляха и пасищата, и нивите на ДЗС — Буйновци. Не се чуват звънците на стадата, а и кравите вече не излизат на паша. „Зимата дойде“ — казват хората и с те зи две думи казват всичко за този труден сезон.

Как ще изживуват животните, ще достигне ли фуражът за изхранването им? Това са въпросите, които цяло лято вълнуваха животновъдните колективи на ДЗС — Буйновци. А и сега приказката на хората все около тази тревога се върти.

Грижите за осигуряване на зимнина за животните в най-южното стопанство в окръга бяха малки. Макар и не колкото в другите, нормални годи-

ни, и не така в изобилие, прибран бе достатъчно фураж. За това немалко помогна тазгодишната „златна“ есен. Но при брачите фуражи сега трябва да се пестят, най-икономично да се изразходват, да се прехвърлят излизашите от някои села и ферми в другите, където няма да бъдат достатъчни за изхранването на добитъка. Това сега е една от най-важните задачи пред овцевъдите и кравегледите.

В някои села все още не са поправени старите и не са набавени необходимите нови ясли за овцете. А без тях не е възможно по-добре да се оползотворят фуражите. Зимата дойде, а все още не всички обори и помещени са приведени в изправност, не навсякъде е доставено зим-

но работно облекло на животновъдите. Домакините на стопанството в Буйновци и Мийковци излизалих това свое задължение, но в останалите три села облеклото на работниците стои в кооперативните магазини и няма кой да го разпредели и раздаде на хората.

За нормално протичане на работата във фермите най-голяма е ролята на животновъдните бригадири. Те знаят най-добре тревогите и нуждите на своите работници, тяхно задължение е да настояват неотстъпно пред домакините и другите длъжностни лица за набавянето на всичко, което ще улесни работата на животновъдите и ще я направи по-резултатна.

Ал. БЪЧВАРОВ

10 ГОДИНИ ГАРА ГОРНА ОРЯХОВИЦА — РАЗПРЕДЕЛИТЕЛНА

СЪВРЕМЕНЕН КОМПЛЕКС — РОЖБА НА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА

През декември 1958 г. в гара Горна Оряховица бе открит един модерен комплекс от мощни съоръжения, който допринесе за подобряване графика на влаковете, преминаващи през гарата, за ускоряване доставката на товарите, улеснен бе и трудът на железничарите. Често сравняваме гарата със сърце, което пулсира ритмично ле нем и носим, зима и лете. Тук няма преувеличение: на всеки 15 минути по стопанските артерии пристигат и заминават по пет направлени електровози, дизелови и парни локомотиви с тежко товарни влакови композиции. Спре ли равномерният ритъм, на сред път ще останат стотици вагони със суровини, химикали, машини, ще се парализира дейността на много предприятия.

Под ръководството на партийната организация колективът укрепва, възмъжава, усвоява тънкостите на професията. Административното ръководство усъвършенства организацията на труда, подобрява непрекъснато стила и метода на работата. Затова и ежегодно растат успехите. Спрямо 1959 година обемът на работата е достигнал 170 на сто, а производителността на труда — 186 на сто. Сега една смяна обработва толкова вагони и влакове, колкото в началото се обработваха за цяло денонощие. Гаровите работници, превозният персонал и вагонниците обичат своята разпределителна гара, която е рожба на българо-съветската дружба, и със старание изпълняват възложените им задачи. От над 600 души всички — петдесет са носители на трудови отличия и почетни значки. А сега сплотеният колектив упорито работи, за да завойува „Паспорта на победата“.

Преди десет години в първия работен ден край новата апаратура застана тогавашният партиен секретар Иван Пангелов и на него се падна честта да композира първия влак, който замина за СССР. Тогава Пангелов имаше осемнадесет годишен опит, но пак се вълнуваше, защото трябваше да придобие нови съръчности, навики и умение. За дългогодишна безупречна работа през 1967 г. на Иван Пангелов бе удостоен със званието „Почетен железничар“, стана и носител на „Народен орден на труда“ — бронзов.

В този прекрасен колектив има и други дългогодишни работници. Един от тях е първият председател на профкомите — Енчо Христов. Повече от 30 години той работи по железниците и много млади хора най-напред от него са чули напътствени думи върху избраната професия. Започнал като обща работник по поддържането, той е бил стрелочник, маневрист, а сега е гаров диспечер. На гърдите му блисти значката „Отличен железничар“.

Когато се свечерява на светлотите започват да примигват бели, жълти, червени и зелени светлини. Те предупреждават за внимание, заповядват „спри“ или казват „максимално разпусай вагоните!“. Токущо комсомолската смяна на Веселин Колев е предала дежурството и през нощта на пост са членовете на най-добрата бригада — бригада „Георги Димитров“, с ръководител Димитър Трифонов. Тудно е дори за минута да се развоят вниманието на когото и да било, защото едно недоглеждане ще донесе загуби в размер на хиляди левове.

Тази година се открих като особено плодотворна. Беше дадено обещание до края на декември да бъдат изпратени 16 700 вагона над плана, а за 11-месечното са заминали 26 000 и са икономисани 730 локомотива от извозените наднормени влакове. След задълбочен анализ на своята дейност, на специално събрание колективът реши по случай десетгодишнината от създаването на гарата да даде ново обещание — да завойува званието „Безаварийна гара“.

М. ШАЛАВЕРОВА

В АКТИВНА ФАЗА

Малко повече от месец измина, откакто беше публикувано постановлението на Министерския съвет за ускоряване строителството на един от гигантите на химията в нашата страна — Химкомбината край Свищов. В тези студени и мъгливи дни по всички работни площадки кипи непрекъснат и напрегнат труд. Строителството на целия комбинат след излизането на постановлението вече навлезе в своята активна фаза.

Затова и строителната карта на се променя с всеки изминат ден. Сега внушителният профил на 120-мегаватовата ТЕЦ доминира над останалите пообекти. Коминджите на Славчо Наумов само преди няколко месеца на достигнаха височина 50 метра, но и тези мащаби вече не дават ясна представа за разгързания се фронт на строителството. Отдавна завърши фундаментирването на сордерегенерационния цех, привършени са и голяма част от фундаментите на главния корпус на завода за вискозна целулоза.

Ниските води на Дунава позволиха да продължи строителството и на втората половина от заводското пристанище. Тези дни се очаква да влезе в проб на експлоатация главният корпус на ремонтно-механичния завод. Вземат се всички мерки за ритмично доставяне на материал за строително-монтажните работи, устройват се парко-телки — с една дума осигуряват се всички условия за изпълнение на постановлението на Министерския съвет за ускоряване строежа на Химкомбината.

В. АНТОНОВ

БЕЗСПОРНИ ПРЕДИМСТВА

- ★ Решаващата роля на концентрацията и специализацията
- ★ Годишната приключва с 50 000 лв. надпланови продукция
- ★ Зеленчуковото производство — рентабилно.

Концентрацията и специализацията на зеленчуковото производство в ТКЗС — Джулюница започна от 1967 година. Уедрената зеленчукова градина в участък — Джулюница е на площ 1200 декара. Тя се обработва от четвърта тракторно-зеленчукова бригада. Неин ръководител е дългогодишният, с богат практически опит бригадир Върбан Ганев.

Уедряването и специализацията на зеленчуковото производство на нашето стопанство откри пътя за превръщането в рентабилен този отрасъл. Механизираният труд зае решителен дял в работата. Той бе приложен при най-голям дял от обработките — разсаждане, пръскане с препарати, окопаване, поливане и прочие.

Нашата зеленчукова бригада трябваше да реализира годишен план за обща продукция 335 000 лв., а постигна 385 000 — с 50 000 лв. преизпълнение, при една такава изключително тежка година. Това дава повод за сериозен размисъл и изводи за големите предимства на уедреното зеленчуково производство.

И някои малки подробности, срещи с цифри и факти. . . Само от производството на доматите ние постигнахме 163 000 лв. с 42 000 лв. над плана за тази култура. Как дойде този резултат? Ние отгледахме не само жизнеспособен, но и ран разсад. С близо 10 дни по-рано от други години, т. е. до 1 май разсадът бе изнесен на полето. Десет дни по-рано произведена продукция, предадена на по-високи цени, осигурена висока реализация. . .

Ние разчитаме много и на карфиола. Но поради липса на вода успяхме да засадим само 220, а не 250 декара. От него получихме 23 000 лв. надпланово, с намалени материални разходи и 4000 лв. икономия на ФРЗ. Ако трябва все пак да навлечем в работата на отделни звена, ще видим, че звено то на Колю Касабов приключи годината с 11 000 лв. преизпълнение, а звено то на Стойчо Владиславов само от производството на доматите реализира надпланово повече от 8000 лева.

За първи път тази година всички култури са рентабилни, този отрасъл не губи. Това ние отдаваме на концентрацията и специализацията, на по-висока степен на механизация и чувствително намален ръчен труд, на правилната, навреме и доб

ПО СВЕТА ★ ИКОНОМИКА И ТЪРГОВИЯ

МЕЖДУНАРОДНИ ИЗЛОЖБИ В МОСКВА ПРЕЗ 1969 ГОДИНА

С всяка година се засилва репутацията на Москва като една от столиците, където се устройват най-много международни изложби.

През 1969 година съветската столица ще бъде седалище на три международни изложби: „Съвременни средства за автоматизация на производствените процеси“ („Автоматизация-69“), „Съвременна полиграфична техника“ („Инполиграфмах-69“) и „Обувь-69“.

На изложбата „Съвременни средства за автоматизация на производствените процеси“ ще бъдат представени електронни

управляващи машини и комплексни системи за автоматично регулиране на процесите в химическия, металургичния, нефтопреработващия и други отрасли на промишлеността, уреди за контролиране на производствени процеси, за измерване на електрическите величини, за извършване на физикохимически анализи и научно изследване в областта на физиката, химията, оптиката и механиката, уреди за анализ на почвата, изследване на селскостопанска продукция и много други. Тази международна изложба ще се състои от 14 до 28 май 1969 г.

на в парка „Соколники“.

От 9 до 23 юли 1969 година в парка „Соколники“ ще бъдат издигнати знамената на втората международна специализирана изложба „Съвременна полиграфична техника“. На нея ще бъдат изложени редакционно-издателска, наборна и фотопродукционна техника, съоръжения за изработване на печатни форми, материали за печатарски и книговежко-боршировачни процеси, машини за специални видове печат, оперативна полиграфична техника, научна и техническа литература. Печатарите ще видят тук най-нови производствени механизми, контролно-измервателна апаратура, мастила за цветен печат, лакове, прозрачни фототехнически свръхконтрастни ленти, синтетични лепила, високогланцова хартия за цветен печат с повишена белизата и здравина и т. н.

Най-после от 10 до 24 септември в Москва ще се състои международна изложба „Обувь-69“. Тя също ще има универсален характер. Изложбата ще покаже най-нови високопроизводителни машини и технологични линии за производство на естествена и изкуствена кожа, обувки и различни галантерийни изделия от кожа и други материали.

Във всеобщата търговска палата, която е главен организатор на изложбите, вече започнаха да се получават заявки от чуждестранни колективни организации и фирми, предприятия и ведомства, които желаят да участвуват в московските международни изложби през 1969 година.

ПРОИЗВОДСТВО НА СОНДИ В ПОЛША

Освиенцимският завод за резервни части за минни машини неотдавна започна производството на цяла серия сонди.

Една от тях — така наречената минна машина тип MDR 03 — спада към най-съвременните конструкторски решения на подобни машини в света. Машината служи за сондиране в геологопроучвателните работи, а също се използва в рудодобивната промишленост (пробиване на дренажни отвори, шпурови отвори и т. н.). Тя е лесна за управление, както и другата сонда MDR -06. Последната може да се използва също за пробиване на отвори в камък с различен диаметър и различни експлоатационни отвори на дълбочина до 100 метра.

Друга интересна конструкция е сондата UWS -10 с двигател с вътрешно горене (за разлика от старите машини с електродвигатели). Машината е конструирана така, че може бързо и лесно да се сглобява и разглобява, пригодена е за транспортиране, което облекчава използването ѝ от геологопроучвателите.

Г. Паунов

ДОБЪР СТАРТ НА ГРАДИНАРИТЕ

Зеленчуковото производство на ДЗС — Балван е съсредоточено главно във филиал Ветренци, където има най-благоприятни условия за развитие.

Отплатата за труда и усърдието е изпълнение и преизпълнение на плана почти от всички култури. От 3 декара парникови краставици са произведени

общо 26 т — с 5 т повече от планираното. Получени са и предвидените по 1500 кг картофи от 50 дека площ. С 1000 кг от декар е по-висок реализиранят среден добив от доматите, с 300 кг — от морковите и други.

ДЗС „РОДОПА“ — КРАВЕФЕРМА — Велико Търново

ТЪРСИ:

1. Доячи — 2
 2. Товарач на камيون — 1
- Осигурява квартира за бекяри и семейства.
- Постъпване веднага.

За справки: Канцеларията на фермата, на Беляковско шосе и телефон 31-06.

ПРИ АРТИСТА И ЧОВЕКА НИКОЛА КОНОВ

Тежки били годините 1927, 28, 29 за великотърновското чичо талище „Надежда“. Не било лесно и на театралния кръжок. Там Никола Конов е „момче за всичко“ — рисува плакатите, декорите, грижи се за осветлението, отоплението, за организираната на представянията, за вжеля приходите и разходите, общ работник е по сцената и... понякога играе.

— Като се включиш в театра — споделя Никола Конов — в колектив от способни актьори и играещи дори малки роли, ти горе-долу се приравняваш с тях. Вярно, бъдещето ще покаже дали се разнишаваш, но това вече до известна степен определя призиването.

Ето и някои от имената на артистите, играли в театъра на читалището: Константин Кисимов, Мара Пенкова, Мидка Габровска, Елена Стефанова. С тях тръгва по пътеките на изкуството, с тях трябва да се приравнява. До 1947 година той неизменно е в читалището. Пак момче за всичко, но сега повече е на сцената.

През 1947 г. Конов заминава за Габрово. Директорът на та мошния театър му е познат. Той знае за уменията му да бо рави с четката и се уговарят да започне като художник.

В големия двор на стария театър, под дърветата, Никола Конов е разперил декорите и ри сува. По едно време от прозоре ца го повиква Мишо, както той свойски нарича директора.

— Имаме една молба към те бе. Впрочем, запознайте се! Ко льо, това е режисьорът на театъра.

— Конов.

— Масалитинов.

Трудно е да скриеш изнена дата си.

— Ну, здравствуйте, колега! Салитесь!

Какъв ти колега! Това е един от най-известните актьори и режисьори в страната и не само в нея. Е, има зад гърба си 20 години на сцената като лю билел, но какво е то!

— Можете ви ругать?

Да, ето каква е работата. Ад министраторът при театъра, ко муто била дадена ролята на д-р Ранков от „Царска милост“ най-безотговорно заминава за Мездра с някаква трупя. Нима ше се провали представлението? За ролята трябва експанзивна натура, енергична. Тъкмо за не го работа. Предлагат му я и той приема. Но...

— Мишо, трудно е, брат. Страх ме е да не се изложя. Да не стана за смях.

— Ш-шт! Масалитинов ти дава роля. Може ли да не иг раеш?

След първата генерална репе тития Масалитинов е доволен и предоволен даже.

— Ну, как же, молодец. Ви чудесно изпълняете!

Тази похвала пред целия със тав окуражава. Втора, трета ге нерална репетиция и започват дните отдадени изцяло на сцена та.

1948 г. Във Върбаново, тога ва Царева ливада, Никола Ко нов рисува декорите на една пие са. За разноразнообразие поняко га той посреща влаковете. Един ден от влака слиза Мишо.

— Ше черпиш, Кольо!

— Готово, но... за какво?

Михаил Георгиев не пие, но на ли така се съобщават добри те новини.

— Приет си в Съюза на ар тистите. Трета група.

О! За новината наистина си струва да почете човек. Гру пите започват отолду нагоре: шеста, пета, четвърта...

Значи това са последните де кории!

От 1956 г. Конов отново е във Велико Търново. Роли, ко леги, репетиции, сезони... В 1964 г. е писател „Необикно вен процес“, великотърновци участвуват в прегледа на теат рите. Последен, заключителен етап. В ролята на „прокурора“ блестящо се представя Никола Конов. Впрочем, целият състав дава всичко, на което е спосо бен. Телевизията предава директ но от сцената на Народния теа тър — София. Залата е препъл на. В една от ложите са зае ли местата видни партийни и държавни ръководители, между които и др. Тодор Живков.

На другия ден в телевизия та се получават многобройни запитвания на граждани, защо е прекъснато предаването и се настоява да се повтори писе са. А предаването е прекъснато по технически причини.

Декорите и багажът вече пъ туват за Велико Търново. Някъ де по средата на пътя ги връ щат и отново — в Народния театър, отново през хилядите телевизионни зрители.

След няколко дни Никола Ко

нов е в с. Стражица. Двама ду ши нещо го сочат и спорят:

— Той е.

— Не е той бе. Нали виж дам, че не е.

— Чакай тогава. Ше ви диш!

— Слушай, нали си ти?

— Там, оня, по телевизия та...

— ...прокурорът? А?

По гласа те познах. Ти си!

— Да, аз съм, Но...

— Страшно ми хареса! Аз ка зах ли ти, бе? — обръща се не познатият към приятеля си.

Трудно е на знатния артист да се раздели със сцената, ма кар неговите 62 години да му напомнят, че това все пак трябва да стане. Наистина, трудно е да промениш живота си, от да ден изцяло на театъра, и да за почнеш живота на пенсионер.

Трудно е да се раздели със сцената, където си оставил не само годините, младост, глас, толкова чувства.

Ние се удивляваме на тази всеотдайност и търсим нейните корени. Дали първата искра на тази голяма любов не е запали ла оная образована за времето лея, която първа го повежда към театъра? Или искрата е по родена от ранното приятелство с Константин Кисимов? А може би Н. О. Масалитинов откри ак тьорското му призвание?

Просто, пред нас е една съд ба на актьор, четиридесет годи ни свързан със сцената и пре създал над 200 образа на герои.

Г. ГЪРДЪВ
Д. ПЕТРОВ

На снимката: Никола Конов в ролята на контрабандир Ми личин от „Разлом“.

Двоен празник в Елена

(Продължение от 1 стр.)

Ботев помощник произнесе се кретарят на Градския комитет на БКП Христо Станев.

Бялата плащаница на моу мента бе снета от Стоян Буок лиев, който обяви паметника за открит и пожела делото на Кат рафилов да служи за пример на поколенията. Белокаменният па метник (творба на скулптора Ненко Маров — асистент в ка теларата по изобразителни изку ства при ВПИ „Братя Кирил и Методий“ и на арх. Илия Леф теров — от Градския народен съвет във Велико Търново) бе обиспан с венци и цветя.

Колоната от трудеши се, мла дежи и знамена се отправи към западната част на града — към Паметника на освободителите, където тържесвено бе чествувана 91-та годишнина от освобожде нието на града от османско робство. Почетена бе паметта на загиналите над 3000 руски богатири за свободата на Еле на. Съобщено бе, че е получе но, по случай годишнината, ли смо от Сергей Ковалевски — син на генерал Ковалевски, едни от освободителите на Елена. Под звуците на „Вий жертва паднахте“ мнозинството колени чи, за да отдаде своята почит към паметта на падналите за свободата на града освободиге ли. След това Никола Недяг ков — зам.-председател на Град елия съвет за изкуство и кул тура — прочете телеграма до ЦК на КПСС, която присъству ващите гласуваха.

В салона на образцовото на родно читалище бе уредена въз поменателна вечер, посветена на Сава Катрафилов. За живота и богатата народоползена дейност на бунтовника-просветител Сава Катрафилов доклад изнесе Гого Горев — изследвач на Катра филов, сътрудник при Окръжния исторически музей в Бургас. След това бе изпълнена литеа турно-музикална програма.

Н. КОТЕВ

ПО СВОЯ ПЪТЕКА

Наскоро по книжарниците се появи една малка книжка с разкази. Корицата й — с цвят на зряло жито. Заглавие — „Шепа зърно“. Автор — Димитър Начев.

Всичките разкази — без изключение — са къси. И във всички (с едно единствено час тично изключение) действието се развива в малко селце, някъ де из Еленския балкан. Токмо ва малко, че късите, навярно, могат да се прочетат на пръс ти, а жителите му нямат тай ни помежду си; тъгата или радостта на един човек, значи че е тъга или радост на всички.

На пръв поглед читателят не би очакнал пластично изобра жение на ярко динамична дей ствителност, поради факта, че тук протича всичко итилично, като самата река Веселина. Пък и проблематиката за такъв „микроскопичен обект“ би била скучна или най-малкото — еднообразна.

Младият белетрист Димитър Начев е постигнал успех, на който биха завидели утвърдени разказвачи. Струва ми се, че успехът му се корени преди всичко в това, че перото на ав тора е зафиксирало само дъл боко преживени ситуации, тол кова дълбоки, че те са били част от неговата съдба и съдба на неговия най-близки хора по кръв. Когато той пише: „Духа втрещ, ала съвсем слабичък, и то един такъв топъл, малко вла жен и има един дъх, който на помня за нива, за блее на аг нета, за кукуряк и садене на арпаджик“, това са уловени конкретни мигове.

Димитър Начев води повест- вуването с лекота. Думите се леят плавно и гъвкаво. Никак ви словесни напъни не се чув стуват. Сюжетите му не блещат със смайващи случки. Всич ко е тъй деликатно, тъй просто, тъй естествено. Като че ли то ва, което се случва тук, в съ шия момент се случва (или мо же да се случи) във всяко дру го село. Но това, което той раз казва, е винаги някак си нело измъвено, даден е широк прос тор за интерпретация.

Персонажите му не са статич ни. Те са хора на труда. Но те не само работят, а и страдат, мислят, веселят се.

В истинския смисъл на дума та, портретизация на персона жите липсва. Но и Момката,

и Валача, и Баръма, и Китов, и Цанко, и Базоля са изобра жени, да употребим една люби ма дума на младия писател, изтънко, но дълготрайно запо мнящи се. Това се дължи на об стоятелството, че във всички разкази действуват почти едни и същи персонажи и техния психологичен, етичен и интелек туален облик прелива и се до пълва от разказ в разказ.

Разказите на Димитър На чев са написани оригинално, с несложни, но неповтарящи се композиционни похвати. Той е особено добър майстор на въ трешните монолози, владее лапи дарния стил, чувството за мяр ка и тънкия лиризъм.

Едно от най-големите достойн ства на автора е уменията му да предаде асоциативни усеща ния („Топлите есенни ветрове“), сетивни възприятия и то едновременно с нетте сетива („Шепа зърно“, „Врагове“, „Пролетно слънце“) и тънки, бих казал, ажурни състояния на духа. Не ка да припомним онези два чуд ни разказа „Врагове“ и „Шепа зърно“. В главата на полския е назряла страшна мисъл: да убие Узуна. И през какви сло жни и едра доловими перипетии преминава мисълта му, докато стигне така естествено, така не натрапчиво до онова дълбоко човечно „Хайде — рече тогава той. — Хайде да си ходим, Узуна, Тука е хладно и ще нас тинеш“. Подобен е примерът и в „Шепа зърно“. Цоню — ли рична душа — шляпа бос с 300 усещания по циментовата пло щадка, препътнена с жито, обу ва си цървулите и си тръгва. Когато отново се събува пред Базоля и житото изтича от цър вулите му, Базоля наанася ою ва изречение-куршум, което дълго време остава да пари в гърлото ни: „Голям номер са ти цървулите“.

Има автори, които са писа ли и пишат с една не скрита тъга за мал ките балкански села, ко и то ден на ден редят и опу стяват. Съвсем закономерно е в нашето социалистическо време да опустяват тези малки села, наречени от местните жители колиби. Необходимо ли е по из куствен начин да консервираме в тях патриархалния бит с до потопни оръдия на труда? Без спорно не! Край големите села има ДЗС-та с модерна техника и съвсем естествено е, че там

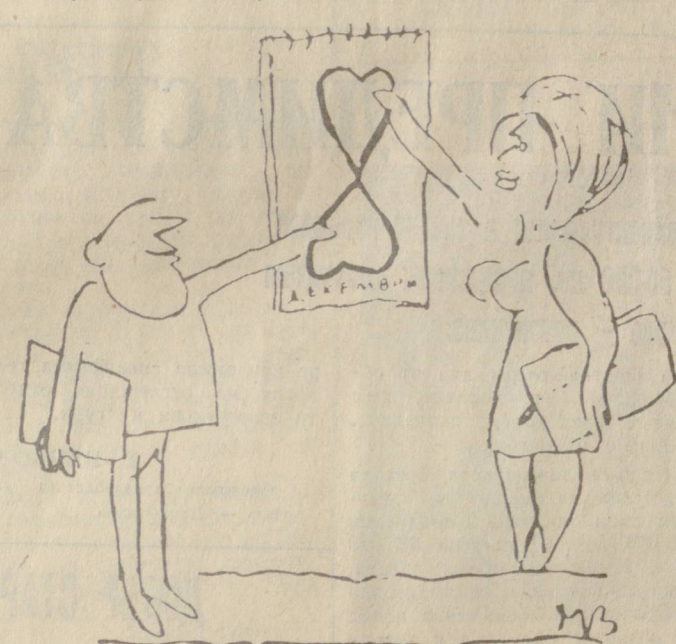
сега кипи плодотворен живот. И този живот става все по-цър вят. В разказите на Димитър Начев липсва тази ненужна тъ га за опустелостта на малкото селце, което с такава голяма любов изобразява той. И това е една негова зряла концепция, постигната с дълбоко проникно вение на хора и историческа действителност.

Димитър Начев е написал ху бави разкази. Сякаш това не е първа книга на младия писа тел, а книга на автор с утвър ден собствен белетристичен по черк и собствена атмосфера на изображение на действително ста. Нека вярваме, че той ще за твърди още по-осезаемо успе хите си в следващите свои кни ги.

Пенчо КАРАЛИЕВ

Смях от аудиториите

КАРИКАТУРИ: Хр. ВЕЛЧЕВ

Без думи

— Хазайката се мъчи да подобри рекорда по „вди гане на наеми“.

— И той се изпързля

Студентски епиграми

МНЕНИЕ НА ИЗПИТНАТА КОМИСИЯ
Колектата не е кой знай с какво познание, но има рядко обаяние.

СЛЕД ДЕСЕТОТО КАНДИДАТСТВАНЕ
Доживя щастливия момент — стана „Заслужил кандидат-студент“.

НА ИЗПИТ
Със прекрасните си маниери лесно път към тройката намери.

РЕПЛИКА НА ПЪРВОКУРСНИКА
Ербап човек излезе тати — вкара ме при толкоз кандидати.

Слав ДЕСИСЛАВОВ

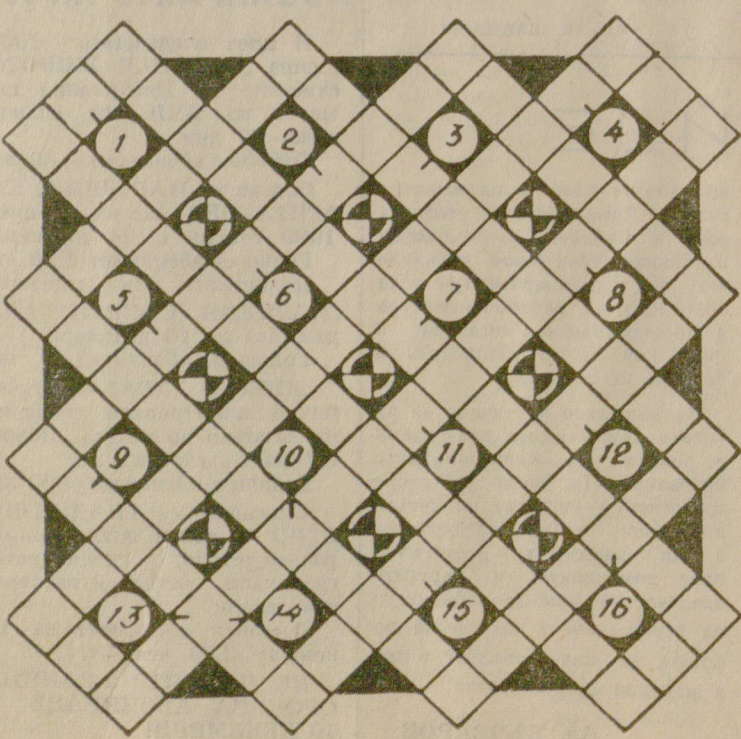
В минути на отдиш

Около всяка цифра по посо ки на часовниковата стрелка випишете осембуквени думи със следното значение:

1. Италиански композитор (1797 —1848), автор на операта: „Лю бовен елексир“. 2. Опера от Бе лини. 3. Североамерикански щат. 4. Вежливи и почтителни мъже. 5. Вид испански танс. 6. Под земно метаморфозизирано съгъ бо с дебели месести люспи. 7. Упълномощено лице да изпълня ва някаква отговорна политичес ка, стопанска или администра тивна длъжност — ми. число. 8. Вид огровно растение, което

се употребява в народната ме дицина като лек — (старо би ле). 9. Град във Франция. 10. Връх в Източна Рила — 2654 м. 11. Безалкохолно газирано пи tie. 12. Река в Северна Америка. 13. Герония на Емил Зола от романа му „Човекът — звяр“. 14. Високопродуктивна говежда порода от месно-млечен и млеч но-месен тип. 15. Висш санон ник в Китай, управител на об ласт. 16. Едра змия от вида на боата, която се среща в Южна Америка.

Съставил: Т. ТОДОРОВ

СПРАВОЧНИК

КИНО
От понеделник, до неделя вклю чи телно, кината в градовете на окръ га ще прожектират:
ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Девети сеп тември“ — „Опасен полет“, „Искря“ — „Четириесет и първият“ и „По двайсет и шест да не се стреля!“
„Труден фронт“ — „Прийемиа със залязата звезда“ и „Дяволът“; проф сюзно кино „Васил Мавриков“ — „Екскюзия в неизвестното“ и кино метражните филми „Шепа камъчета от Бразилия“, „Ромео и Жулиета“ и „Всички са нейни деца“
ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Напрежък“ — „Бялата стая“ — „Сезон Лазо“; профсъюзно кино „Харалампи Стоя нов“ — гара Горна Оряховица — „Аз бях на 19 години“. „Едно мо миче търси баща си“ и „Ана Каре нина (I и II серия).“
СВИЩОВ: „Алеко Константинов“ — „Обир в музея“, „Академия“ — „Променила се Италия“
ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Котевски“ и „Тягот съвремен ник“
ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — „Горешо лято“ и „Изход“
ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — „София Перовска“, „Десант в тайгата“ и „Отпуската“
ПОДСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Стоя нов“ — „Алиби на вода“ и „Кет Ба лу“.

ТЕАТЪР
Днес Драматичният театър „Кон стантин Кисимов“ — Велико Тър но во ще гастролира в Плаково с „По читай баща си!“ от В. Лаврентев, а в Клифарево ще представи „Ама зонката“ от Б. Райнов.
Утре, неделя, на великотърновска сцениа театърът ще играе историчес ката драма „Престоил“ от Иван Ва зов (дневно и вечерно представяне ние).
Програмата на театъра за идната седмица предвижда: вторник в Сви щов — „Амазонката“, а в Белене — „Почитай баща си!“; среда в Асе тьк във Велико Търново — „Амазон ката“, а в Горна Студена — „По читай баща си!“; петък в Страхи лово — „Почитай баща си!“, в Пол ски Тръмбеш — „Амазонката“.

КОНЦЕРТИ
Отложеният през миналата седми ца рецитал на актрисата от Театъ рна Оряховица — Елена Стефанова — ще бъде отложен за следващия понеделник.

ПОНЕДЕЛНИК — 9. XII.
17.30 Курс по марксистко-ленинска философия — първа лекция, 17.55 Новини; 18.05 За децата: „Здравко ва дружина“, 18.20 Късометражен филм: 18.40 Реклами, 18.55 „Портрет на един завод“ — филмов очерк; 19.15 За Народната армия: „Пътеки на подвига“, 19.45 Мелодия на месе ца; 19.50 Лека нощ децата; 20.00 По света и у нас; 20.20 Спортен екран; 20.30 Телевизионен театър: „Егопе ри“ — пиеса от Леонид Малигин; 22.00 Културен живот.

ПОНЕДЕЛНИК — 9. XII.
17.30 Курс по марксистко-ленинска философия — първа лекция, 17.55 Новини; 18.05 За децата: „Здравко ва дружина“, 18.20 Късометражен филм: 18.40 Реклами, 18.55 „Портрет на един завод“ — филмов очерк; 19.15 За Народната армия: „Пътеки на подвига“, 19.45 Мелодия на месе ца; 19.50 Лека нощ децата; 20.00 По света и у нас; 20.20 Спортен екран; 20.30 Телевизионен театър: „Егопе ри“ — пиеса от Леонид Малигин; 22.00 Новини.

ДАП — КЛОН Горна Сряховица ТЪРСИ

товарачи на камнони.

Заплащане по единните норми.

Справка: „Личен състав“.